

Νίκος Δένδιας: “Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι κατέβαλαν ενσυνειδήτως και αβοήγως υπέρτατο φόρο”

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, Νίκος Δένδιας, εκπροσώπησε σήμερα, Κυριακή 13 Απριλίου 2025, τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης στις εκδηλώσεις για τον εορτασμό της 199ης Επετείου της ηρωικής Εξόδου των Ελεύθερων Πολιορκημένων, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Τασούλα.

Τον Υπουργό συνόδευσε ο Αρχηγός ΓΕΣ Αντιστράτηγος Γεώργιος Κωστίδης.

Παρέστησαν, επίσης, ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Κώστας Καραγκούνης, εκπρόσωποι της Βουλής, των Κομμάτων, της Περιφερειακής και της

Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, φορέων, Αρχών και διπλωματικών αντιπροσωπειών.

Ο κ. Δένδιας παρακολούθησε τη **Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος**, στην οποία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας** κ. Δαμασκηνός.

Εν συνεχεία, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας παρακολούθησε τη Μεγάλη Πομπή προς τον Κήπο των Ηρώων σε ανάμνηση της Εξόδου των Ελευθέρων Πολιορκημένων και παρέστη στο τρισάγιο προς τιμήν των Αθάνατων Νεκρών, στην κατάθεση στεφάνου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Τασούλα στον Τύμβο των Ηρώων και στην απονομή βραβείων στις νικήτριες και στους νικητές του 77ου «ΔΡΟΜΟΥ ΘΥΣΙΑΣ».

Στον **χαιρετισμό** του κατά την τελετή, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας ανέφερε:

Κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Κυρίες και κύριοι,

Αποτελεί μέγιστη τιμή να παρίσταμαι όχι μόνο ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, αλλά και ως απλός Έλληνας πολίτης, στην Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου, στην 199η Επέτειο της Εξόδου.

Ο **Διονύσιος Σολομός**, με την ποιητική του μεγαλοφυΐα απέδωσε στους Υπερασπιστές του Μεσολογγίου τον λεκτικά αντιφατικό, αλλά βαθύτατα πραγματικό χαρακτηρισμό των «Ελεύθερων Πολιορκημένων». Με τον χαρακτηρισμό αυτό, διήλθαν την πύλη της εθνικής μνήμης, της εθνικής αλήθειας. Γιατί αλήθεια στα ελληνικά είναι η άρνηση της λήθης, της λησμονιάς. Είναι η διατήρηση της μνήμης στο σήμερα και κυρίως στο αύριο.

Κυρίες και κύριοι,

Η «**Εξοδος του Μεσολογγίου**» δεν τιμάται ως ένα απλό σημαντικό ιστορικό γεγονός. Δεν μνημονεύεται μόνο ως αυτό που κυρίως μόχλευσε τον Φιλελληνισμό. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τους Φιλέλληνες που πολέμησαν εδώ. Το γεγονός όμως έχει ευρύτερη, πολύ ευρύτερη σημασία. Αφορά την εδραία πίστη στην ελευθερία του ανθρώπου.

Η κοφτή, χωρίς μεγαλοστομίες, από κοινού απάντηση των λιμοκτονούντων, στην αγγλική διαμεσολάβηση που υπήσχετο ψωμί, φάρμακα και αμνηστία έναντι της παράδοσης, αποτελεί παρακαταθήκη αξιοπρέπειας: «Έχομεν διοίκησιν της οποίας ακολουθούμεν τας διαταγάς, χρεωστούντες και να πολεμούμεν και να

αποθνήσκωμεν».

Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι κατέβαλαν ενσυνειδήτως και αβοήθως υπέρτατο φόρο. Ως αντίτιμο εισόδου, «μετά δάφνης», στην αιωνιότητα της συλλογικής μνήμης του ελληνικού έθνους.

Με πλήρως διαφορετική διαδρομή ζωής, την ίδια επιλογή εξέφρασε ιδίως με τον θάνατό του στο Μεσολόγγι, ο Λόρδος Βύρων (Byron). Ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές παγκοσμίως, ίσως ο κύριος εκφραστής του κινήματος του Ρομαντισμού.

‘The land of honourable Death is here’ («Η γη του έντιμου Θανάτου είναι εδώ»), διακηρύσσει στο ποίημα του «On this day I complete my Thirty Sixth Years» (αυτή την ημέρα συμπληρώνω τα 36 μου χρόνια), προφητικά στις 22 Ιανουαρίου 1824, λίγους μήνες πριν πεθάνει, στις 19 Απριλίου 1824. Δεν εισήλθε στο 37ο έτος της ζωής του.

Πέθανε εδώ, στο **Μεσολόγγι**, στου Μάρκου το χώμα, όπου βγήκε η Μεγάλη του Μπαίρον ψυχή, όπως γράφει στο Α' σχεδιάσμα των Ελεύθερων Πολιορκημένων ο μέγας Σολωμός.

Κύριε Πρόεδρε,

Απευθύνομαι στους νέους Έλληνες. Αυτών η γνώμη και η γνώση έχουν κυρίως σημασία για το μέλλον της χώρας. Κατανοώ πλήρως την κόπωση, ίσως και την αποστροφή που διακατέχει τη νέα γενιά από τους κενόδοξους, ανούσιους πανηγυρικούς που ακούνε από τα σχολικά τους χρόνια. Κατανοώ πλήρως την απομυθοποίηση και αποιεροποίηση των πάντων που προκαλούν συμβαίνοντα στην ελληνική κοινωνία. **Παρακαλώ όμως θερμά τις νέες Ελληνίδες και τους νέους Έλληνες, παρακαλώ να δουν μέσα από την ομίχλη του σήμερα. Παρακαλώ να δουν με τα μάτια της ψυχής τους, διότι μόνο έτσι διαφαίνεται αυτό που ο Ελύτης περιγράφει ως «Μακρινή Πατρίδα Ρόδο μου Αμάραντο».**

Παρακαλώ να καταδυθούν στο γενετικό τους υλικό, να συνδιαλλαγούν, να συνομιλήσουν με το ελληνικό και χριστιανικό παρελθόν τους, να το αγαπήσουν, να το συντηρήσουν με πάθος, να διαγνώσουν οι νέοι Έλληνες το ηχηρό παράδειγμα που οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι προσέφεραν.

Οι Μεγάλοι Νεκροί μιλούν και αν θέλεις κανείς μπορεί να τους ακούσει, είχε πει ο Κωνσταντίνος Τσάτσος στην πατρίδα μου, την Κέρκυρα, μιλώντας σε εκείνην την περίπτωση, για έναν άλλον «άγιο» του Ελληνισμού, τον Ιωάννη Καποδίστρια.

Οι μαχόμενοι εδώ στο Μεσολόγγι δεν υπήρξαν αποδέκτες της οιασδήποτε κρατικής παροχής. Άλλωστε δεν υφίστατο κράτος. Υπήρξαν πολίτες της Ελλάδας προ της ύπαρξης της ελληνικής Πολιτείας. Αμόρφωτοι οι

πλείστοι, ασθενείς οι πλείστοι, τραυματίες οι πλείστοι, περιδεείς, λιμοκτονούντες, εξαθλιωμένοι οι πάντες, βρέθηκαν προ του μεγάλου πελάγους υπαρξιακής επιλογής.

Και ηρέμως και ελευθέρως επέλεξαν. Επέλεξαν με το αίμα των ιδίων, και ακόμα δυσκολότερα, επέλεξαν με το αίμα των οικογενειών τους. Επέλεξαν υπέρ Επανάστασης που έπνεε τα λοίσθια. Επέλεξαν υπέρ Πατρίδας που υπήρχε μόνο στην ψυχή τους. Επέλεξαν υπέρ εν τη γενέσει εθνικού αφηγήματος που υπήρχε μόνο στην καρδιά τους. Επέλεξαν να δώσουν για μια μελλοντική Πατρίδα τα πάντα, χωρίς την παραμικρή ελπίδα να λάβουν οτιδήποτε.

Έτσι οι αμόρφωτοι, οι ασθενείς, οι τραυματίες, οι εξαθλιωμένοι, οι περιδεείς, οι λιμοκτονούντες, κατέστησαν Άνθρωποι με Α κεφαλαίο. Εκ του «Άνω Θρώσκω», που σημαίνει κοιτάω ψηλά. Κατέστησαν Έλληνες με Ε κεφαλαίο. Πριν καν υπάρξει η νέα Ελλάδα.

Επέδειξαν και απέδειξαν ότι **η Πατρίδα δημιουργείται και επιβιώνει μόνο με ανιδιοτελή προσφορά αίματος.** Ως οι αμνοί του σύγχρονου Ελληνισμού, διότι από τη θυσία τους προήλθε η επέμβαση στο Ναβαρίνο που έσωσε την Επανάσταση.

Η Επανάσταση του '21 συγχρόνως με τη γενναιότητα κα τη θυσία εμπεριέχει ιστορίες ταπεινές, διαφθορά, εμφύλιους, ιστορίες ντροπής. Η Ιστορία της Ελλάδας εμπεριέχει ακραίες αντιφάσεις. Το ύψος και το βάθος. Την εθνική αρετή κα την εθνική μειοδοσία.

Την εθνική προσφορά και την ακραία διαφθορά. Μέσα από τις διαχρονικές ακραίες αντιφάσεις ως δωρική στήλη υψώνεται προς τον ουρανό η Μνήμη των Ελεύθερων Πολιορκημένων για να δηλώσει έναν ευγενέστερο δυνητικά προορισμό για τους Έλληνες.

Για τον λόγο αυτό, «Των Ελλήνων αυτών των Ελεύθερων Πολιορκημένων το Μέγα Μνημόσυνον», όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Γεώργιος Βλάχος στην Καθημερινή της 9ης Απριλίου 1933, ανεξάρτητα από τη συγκυρία θα ευρίσκει τους Έλληνες όλους, τους αληθινούς, τους υγιείς, τους κληρονόμους των εθνικών παραδόσεων, γονυπετείς και γονυκλινείς προ της Μνήμης τους.

Όσα χρόνια και αν παρέλθουν, όσος καιρός και αν περάσει, αυτοί που εκπροσωπούν την Ελλάδα θα έρχονται εδώ με φύλλα δάφνης, αυτά τα οποία θα συλλέγει από την ελεύθερη γη ευγνώμων η ψυχή των Ελλήνων, για να τα καταθέτουν εδώ την Επέτειο της Εξόδου, εις το χώμα που επότισαν τα τιμιώτερα αίματα που έρρευσαν σε αρτηρίες Ελλήνων, εις το χώμα το οποίο δόξασε η πιο τρομακτική θυσία, εις το χώμα το οποίο αγίασε η πλέον ιδανική αρετή, εις το χώμα των Επισκόπων Ιωσήφ

και Πορφυρίου, εις το χώμα του Ραζή, του Κίτσου Τζαβέλλα, του Μάρκου Μπότσαρη. Εις το χώμα του Λόρδου Βύρωνα, εις το χώμα των Ελεύθερων

(*Photo Credits: Διεύθυνση Ενημέρωσης/Υπουργείο Εθνικής Άμυνας/Ευάγγελος Καραΐσκος)